

Sygn. akt IV KK 189/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Małgorzata Gierczak

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 16 czerwca 2020 r.,

w sprawie **M. K.** ,

skazanego z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w R.,

z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn.. akt II K (...)

**uchyła wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w R. w
zaskarżonej części i w tym zakresie przekazuje sprawę temu
Sądowi do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o to, że „w dniu 16 marca 2019 r. w R. woj. (...) przy ul. H. na terenie Stadionu Miejskiego w R. w czasie trwania masowej

imprezy sportowej tj. meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami R. i W. wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuścił,

tj. o popełnienie przestępstwa z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych.

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem nakazowym z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...), uznał M. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych i za ten czyn wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. orzekając także o kosztach sądowych.

Żadna ze stron postępowania nie wniosła sprzeciwu i wyrok nakazowy uprawomocnił się 10 lipca 2019 r.

Kasację od wyroku nakazowego, na niekorzyść M. K., wniosł Prokurator Generalny, który zaskarżając go w części dotyczącej braku rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego o charakterze obligatoryjnym, zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 41b § 1 k.k. w zw. z art. 66 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2139, ze zm.), polegające na nie orzeczeniu wobec M. K. obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową, pomimo skazania go za popełnienie przestępstwa z art. 60 ust. 1 powołanej wyżej ustawy”.

Prokurator Generalny wskazując na powyższy zarzut wniosł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R. .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, dlatego podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Słusznie podniósł skarżący, że przedmiotowe orzeczenie zapadło z rażącą obrazą przepisów prawa karnego materialnego wskazanych w kasacji. Zgodnie z art. 41b § 1 k.k. sąd może orzec zakaz wstępu na imprezę masową, jeżeli przestępstwo zostało popełnione w związku z taką imprezą lub w razie skazania za występki o charakterze chuligańskim, a udział sprawcy w imprezach masowych zagraża dobrom chronionym prawem, natomiast Sąd orzeka zakaz wstępu na imprezę masową w wypadkach wskazanych w ustawie. To ostatnie sformułowanie odnosi się m. in. do regulacji zawartej w art. 66 ustawy z 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019, poz. 2171). Zgodnie z tym przepisem sąd orzeka zakaz wstępu na imprezę masową wobec sprawców przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu oraz przestępstw, o których mowa w art. 222-224 Kodeksu karnego, popełnionych w związku z masową imprezą sportową, w tym meczem piłki nożnej, lub o których mowa w art. 59-61 tej ustawy z 20 marca 2009 r.

Skoro zatem M. K. przedmiotowym wyrokiem nakazowym został skazany za czyn wyczerpujący znamiona art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, Sąd Rejonowy miał obowiązek orzeczenia wobec tego oskarżonego środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową. Brak takiego obligatoryjnego rozstrzygnięcia powoduje, że kasacja jest oczywiście zasadna.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji wyroku.